EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.7.2021
COM(2021) 427 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH REVISIONSRÄTTEN

OM FÖRVALTNINGEN AV GARANTIFONDEN FÖR DEN EUROPEISKA FONDEN FÖR STRATEGISKA INVESTERINGAR UNDER 2020

{SWD(2021) 209 final}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning 2
2. Bakgrund 2
3. Räkenskaper och betydande budgettransaktioner under 2020 3
   3.1. EU-garantifondens finansiella ställning per den 31 december 2020 3
   3.2. Efsitransaktioner som omfattas av EU-garantin 4
   3.3. Avsättningar till EU-garantifonden 4
   3.4. Anspråk på och användning av EU-garantin 5
4. Förvaltningen av EU-garantifonden under 2020 5
   4.1. Ekonomisk förvaltning 5
   4.2. Marknadsutveckling under 2020 5
   4.3. Portföljens sammansättning och viktigaste riskegenskaper 6
   4.4. Resultat 7
5. Bedömning av lämpligheten hos garantifondens målbelopp och nivå 7

1. INLEDNING

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå (*Efsiförordningen*) inrättades EU-garantifonden, vars medel ska förvaltas av kommissionen[1].

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 ändrades Efsiförordningen ytterligare för att förlänga löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar och för att införa ett antal tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning[2] (*Efsi 2.0*). Efsi 2.0 har bland annat inneburit en höjning av EU-garantin och en justering av målbeloppet för avsättningarna till fonden. Den 22 juli 2015 undertecknade Europeiska kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) avtalet om förvaltningen av Efsi och beviljandet av EU-garantin (*Efsiavtalet*)[3].

I artikel 16.6 i Efsiförordningen föreskrivs att kommissionen senast den 31 maj varje år ska översända en årsrapport[4] till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten om EU-garantifondens förvaltning under det föregående kalenderåret, inbegripet en bedömning av lämpligheten av målbeloppet, EU-garantifondens nivå och behovet av att komplettera den. Årsrapporten ska innehålla en beskrivning av EU-garantifondens finansiella ställning vid utgången av föregående kalenderår och de finansiella flödena under föregående kalenderår samt en förteckning över betydande transaktioner och all relevant information om räkenskaperna. Den ska också innehålla information om garantifondens ekonomiska förvaltning och dess resultat och risker vid utgången av föregående kalenderår.

Genom budgetförordningen 2018/1046[5] inrättades den gemensamma avsättningsfonden, som ska innehålla avsättningar för att täcka de finansiella förpliktelser som uppkommer från budgetgarantier och program för ekonomiskt stöd från och med den dag då den fleråriga budgetramen 2021–2027[6] börjar tillämpas. Dessa bestämmelser trädde i kraft den 1 januari 2021. Från och med denna dag utgör EU-garantifonden en separat del inom den gemensamma avsättningsfonden.

2. BAKGRUND

EU-garantin[7] omfattar de finansierings- och investeringstransaktioner

- som EIB undertecknat inom infrastruktur- och innovationstjänstens huvuddel (*II-delen*),

[1] Ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar, EUT L 169, 1.7.2015, s. 1.
EUT L 345, 27.12.2017, s. 34.
[3] Efsiavtalet ändrades och reviderades senare, närmare bestämt den 21 juli 2016, den 21 november 2017, den 9 mars 2018, den 20 december 2018, den 27 mars 2020 och den 27 april 2020.
[4] Denna rapport är den sjätte rapporten om EU-garantifonden. För tidigare rapporter, se COM(2016) 353 final, COM(2017) 326 final, COM(2018) 345 final, COM(2019) 244 final och COM(2020) 385 final.
[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012), EUT L 193, 30.7.2018, s. 1 (budgetförordningen). .
[6] Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027, EUT L 433I, 22.12.2020.
[7] EU-garantin har höjts från 16 miljarder euro till 26 miljarder euro genom Efsi 2.0.

- som Europeiska investeringsfonden (EIF) undertecknat inom delen för små och medelstora företag (*SMF-delen*) och underavdelningen till II-delen som avser investeringsfonden för små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag.

En del av Efsis övergripande transaktioner omfattas av EU-garantin, medan en del utförs på EIB-gruppens egen risk[8].

Enligt artikel 12 i Efsiförordningen ska garantifonden utgöra en likviditetsbuffert som ska användas för att betala EIB om anspråk görs på EU-garantin. I enlighet med Efsiavtalet mellan EU och EIB ska anspråk betalas ut av garantifonden om de begärda beloppen överstiger de medel som EIB förfogar över på Efsikontot. Efsikontot, som förvaltas av EIB, inrättades för EU:s intäkter och återvunna belopp från Efsitransaktioner inom ramen för EU-garantin samt, beroende på det tillgängliga saldot, för utbetalningar av anspråk i enlighet med EU-garantin.

EU-garantifonden har tillförts medel gradvis, men denna tillförsel av medel kommer att upphöra 2022. Enligt artikel 12.4 förvaltas EU-garantifondens medel direkt av kommissionen och investeras i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och med iakttagande av lämpliga tillsynskrav.

EIB och EIF ansvarar för att bedöma och övervaka risken med de enskilda transaktioner som stöds av EU-garantin och för att rapportera till kommissionen i enlighet med artikel 16 i Efsiförordningen. På grundval av denna rapportering samt konsekventa och försiktiga antaganden om framtida verksamhet säkerställer kommissionen att den granskade garantifondens målbelopp och nivå är tillräckliga.

Enligt artikel 16.2 i Efsiförordningen ska EIB dessutom överlämna en årsrapport till Europaparlamentet och rådet med särskild information om de totala risker som är förbundna med de finansierings- och investeringstransaktioner som utförts inom ramen för Efsi samt om anspråken på garantin.

3. RÄKENSKAPER OCH BETYDANDE BUDGETTRANSAKTIONER UNDER 2020

Den finansiella information om Efsi som presenteras nedan är uppdelad i följande fyra avsnitt:

1. EU-garantifondens finansiella ställning per den 31 december 2020.

2. Efsitransaktioner som omfattas av EU-garantin och som utförts av EIB-gruppen per den 31 december 2020.

3. Avsättningar till EU-garantifonden.

4. Anspråk på och användning av EU-garantin.

3.1. EU-GARANTIFONDENS FINANSIELLA STÄLLNING PER DEN 31 DECEMBER 2020

EU-garantifondens totala tillgångar[9] uppgick per den 31 december 2020 till 8 028 miljoner

[8] EIB-gruppens bidrag av egna medel har höjts från 5 miljarder euro till 7,5 miljarder euro genom Efsi 2.0.
[9] EU-garantifondens reviderade årsredovisning återfinns i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar

euro. Tillgångarna utgjordes av investeringsportföljen med värdepapper, som klassificerades som omsättningsbar (7 526 miljoner euro), en terminsförsäljning (forward) av US-dollar med positivt nettonuvärde, klassificerad som finansiella tillgångar värderade till verkligt värde genom resultatavräkning (6 miljoner euro) samt likvida tillgångar (496 miljoner euro).

När det gäller resultaträkningen för 2020[10] blev årets resultat för EU-garantifonden 21,6 miljoner euro. Det största tillskottet kom från ett positivt räntenetto på 17,0 miljoner euro samt nettovinsten från försäljning av omsättningsbara värdepapper[11] (11,1 miljoner euro). Negativa valutaeffekter belastade dock resultatet med –5,7 miljoner euro[12]. Den återstående nettoutgiften på –0,8 miljoner euro utgjordes huvudsakligen av depåavgifter.

3.2. EFSITRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV EU-GARANTIN

EU-garantins exponering i termer av EIB-gruppens utbetalningar av utestående Efsitransaktioner uppgick per den 31 december 2020 till 18,9 miljarder euro av nettobeloppet för EU-garantin[13] på 25,8 miljarder euro[14]. Beloppet på 18,6 miljarder euro redovisas som en ansvarsförbindelse i noterna till EU:s årsredovisning för 2020, samtidigt som en avsättning gjorts för det återstående beloppet.

Under 2020 genererade Efsitransaktionerna inom ramen för infrastruktur- och innovationstjänsten nettointäkter för EU på 243,4 miljoner euro[15]. I detta belopp ingår kommissionens nettofordran från EIB per den 31 december 2020 på 76,8 miljoner euro som bokfördes i EU:s årsredovisning för 2020.

För Efsitransaktioner inom delen för små och medelstora företag ådrog sig EU en nettokostnad på 295,2 miljoner euro 2020[16].

3.3. AVSÄTTNINGAR TILL EU-GARANTIFONDEN

Ett totalt budgetanslag på 301 miljoner euro gjordes under 2020 för att förse EU-garantifonden med medel. Av detta belopp gjordes ett budgetanslag på 153 miljoner euro i enlighet med kommissionens beslut C(2020) 451. Därutöver tillkom ytterligare åtagandebemyndiganden på 148 miljoner euro som inkomster avsatta för särskilda ändamål[17].

Rent konkret betalades ett totalbelopp på 1 166 miljoner euro ut till EU-garantifonden under året. Av detta kom huvuddelen från anslag för betalningar ur EU:s allmänna budget, medan

som åtföljer rapporten om garantifonden.

[10] Se avsnitt 3, EU-GARANTIFONDENS ÅRSREDOVISNING, i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer rapporten om EU-garantifonden.

[11] Netto av vinster på 12,7 miljoner euro och förluster på 1,6 miljoner euro.

[12] Efter säkring av valutarisken i den del av portföljen som noteras i US-dollar, redovisat som förändringar i verkligt värde
för derivat i årsredovisningen.

[13] Enligt artikel 11 i Efsi 2.0 får EU-garantin oavsett tidpunkt inte överskrida 26 miljarder euro. Anspråken på och användning av EU-garantin och avsättningar för portföljgarantiprodukter inom ramen för delen för små och medelstora företag dras av från det maximala EU-garantibeloppet.

[14] I kommentarerna till EU:s årsbokslut 2020 redovisas denna siffra efter avdrag för de finansiella avsättningarna på 0,3 miljarder euro.

[15] I detta belopp ingår 18,4 miljoner euro i orealiserade intäkter från uppgångar i verkligt värde för II-delens egetkapitalportföljer per den 31 december 2020 i förhållande till den 31 december 2019.

[16] I detta belopp ingår 216,5 miljoner euro i finansiella avsättningar avseende SMF-delens skuldportföljer samt 23,4 miljoner euro till följd av uppgångar i verkligt värde för SMF-delens egetkapitalportföljer per den 31 december 2020 i förhållande till den 31 december 2019.

[17] Med särskilda ändamål avses här det som vanligtvis kallas ”återflöden”. De består exempelvis av Efsi-ersättning, utdelningar, kapitalvinster eller årliga återbetalningar, inbegripet kapitalåterbetalningar, utlösta garantier och återbetalningar på lånesumman genom EIB.

ett belopp på 156 miljoner euro återvanns som inkomster som avsatts för särskilda ändamål från Efsikontot och ett belopp på 5 miljoner euro överfördes som ytterligare anslag i slutet av budgetåret.

3.4. ANSPRÅK PÅ OCH ANVÄNDNING AV EU-GARANTIN

Under 2020 gjordes inga anspråk på garantin på grund av fallerade transaktioner. Följande anspråk gjordes dock på EU-garantin:

- 33,1 miljoner euro för värdejusteringar[18] inom ramen för II-delen.
- 2,3 miljoner euro för EIB:s finansieringskostnader[19] inom ramen för II-delen.
- 2,1 miljoner euro för återvinningskostnader[20] inom ramen för II-delen.
- 37,5 miljoner euro för säkring av andra valutor än euro inom SMF-delen.

Alla anspråk betalades med tillgängliga medel på Efsikontot, förutom ett anspråk inom SMF-delen som delvis betalades från EU-garantifonden (0,5 miljoner euro).

4. FÖRVALTNINGEN AV EU-GARANTIFONDEN UNDER 2020

4.1. EKONOMISK FÖRVALTNING

EU-garantifondens investeringsportfölj investeras i enlighet med de förvaltningsprinciper som föreskrivs i kommissionens beslut C(2016) 165 av den 21 januari 2016 om godkännande av riktlinjer för kapitalförvaltningen av EU-garantifonden.

Enligt riktlinjerna ska tillgångarna i investeringsportföljen ge tillräcklig likviditet i förhållande till eventuella anspråk på garantin, samtidigt som de strävar efter att optimera avkastningen och riskerna till en nivå som är förenlig med upprätthållandet av en hög grad av säkerhet och stabilitet.

Investerings- och riskhanteringsstrategier antogs för att spegla investeringsmålen och marknadsutsikterna. Målet för investeringsstrategin var en ökad diversifiering inom ett antal olika tillgångsklasser med fast avkastning.

4.2. MARKNADSUTVECKLING UNDER 2020

Marknadsutvecklingen under 2020 dominerades av covid-19-viruset, dess förödande effekter på folkhälsan och den globala ekonomin samt snabba och kraftfulla politiska åtgärder från regeringars och centralbankers sida.

Marknaderna för fast avkastning inledde året optimistiskt tack vare framstegen i handelsrelationerna mellan USA och Kina och en allmänt god tilltro till ekonomin. Avkastningen på tyska tioåriga statsobligationer nådde en topp på –0,16 % i mitten av januari, vilket senare skulle visa sig vara den högsta nivån för hela året.

Kring mars stängdes samhället ned för i princip över halva världens befolkning när det hot som viruset utgjorde blev allt tydligare. Detta skapade en global kris i både tillgång och efterfrågan, särskilt inom personliga tjänster.

[18] Se artikel 8.1 b i Efsiavtalet.
[19] Se artikel 8.1 d i Efsiavtalet.
[20] Se artiklarna 8.1 d och 11.7 i Efsiavtalet.

Finansmarknader över hela världen upplevde en plötslig chock, som gick hand i hand med en betydelsefull ökning av riskaversionen och volatiliteten. Den påföljande ”ta pengarna och spring”-situationen ledde till panikförsäljning av tillgångar, som medförde rubbningar och hot mot finansmarknadernas stabilitet.

Aktiemarknaderna rasade och investerare vände sig till säkra tillgångar, såsom tyska statsobligationer, vars avkastning snabbt sjönk till årets lägsta siffra på –0,86 % i mars. Avkastningen för amerikanska statsobligationer sjönk ännu mer, vilket drevs på av två nödsänkningar av räntesatserna av den amerikanska centralbanken, på totalt 150 räntepunkter, i början av mars. Avkastningarna från säkra tillgångar vände sedan och ökade, parallellt med utvecklingen för andra instrument med fast avkastning, mitt under en period av marknadsosäkerhet och begränsad likviditet. De tyska statsobligationerna återgick till –0,20 % tio dagar efter att ha nått årets lägsta siffra. Spreadarna mellan andra europeiska statsobligationer till tyska statsobligationer ökade avsevärt, liksom spreadarna mellan alla andra tillgångsklasser med fast avkastning.

För att återskapa förtroendet genomförde regeringarna räddningspaket och centralbanker tillhandahöll penningpolitisk stimulans (t.ex. sänkningar av styrräntan och/eller köp av tillgångar) i en aldrig tidigare skådad omfattning. Detta hjälpte marknaderna att lugna sig och den övergripande värderingen av tillgångar att återhämta sig. Efter en volatil mars månad stabiliserade sig spreadarna från och med april och gick generellt ned. Tillkännagivandet av unika finanspolitiska paket i hela världen och i Europa, särskilt Next Generation EU på 750 miljarder euro, pressade upp de allmänna avkastningsnivåerna i juni, men centralbankerna fortsatte att säkerställa gynnsamma finansieringsvillkor i ett läge med kvarstående nedåtrisker. Under resten av året minskade i allmänhet avkastningarna och spreadarna gradvis i euroområdet, medan investerarnas förtroende fortsatte att öka till följd av utvecklingen av vaccin och utsikterna till ytterligare stimulans efter det amerikanska valet i november. I slutet av året låg de tyska statsobligationerna på –0,57 %.

Generellt erbjöd marknaderna för fast avkastning, även om de kännetecknas av mycket hög volatilitet, attraktiva investeringsmöjligheter, som i sin tur bidrog till EU-garantifondens positiva avkastning i slutet av året.

4.3. PORTFÖLJENS SAMMANSÄTTNING OCH VIKTIGASTE RISKEGENSKAPER

Siffrorna för EU-garantifondens portfölj vid räkenskapsårets utgång visar att portföljen är väl diversifierad när det gäller tillgångsklasser och betygskategorier. Det finns också en diversifiering av värdepapper i andra valutor än euro (US-dollar) i form av ett anslag till amerikanska statsobligationer och andra amerikanska emittenter (t.ex. överstatliga myndigheter, andra stater eller organisationer) och likvida tillgångar för cirka 6 % av portföljen. Valutarisken är säkrad.

Andelen obligationer som uppfyller kriterierna för miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning var 9,5 % i slutet av 2020, jämfört med 6,9 % i slutet av 2019. Portföljdurationen[21] uppgick i slutet av 2020 till 3,19 år, medan dess genomsnittliga kreditbetyg var BBB+.

Omkring 33 % av portföljen bestod av obligationer med en löptid under ett år, skuldebrev med rörlig ränta och kortsiktiga penningmarknadsinstrument som ger portföljen en ytterligare likviditetsbuffert.

[21] Durationen avser modifierad duration, som är ett mått på en obligations priskänslighet för ränteförändringar. Siffran grundar sig på konceptet att priset på ett värdepapper och räntan står i omvänd proportion till varandra.

Portföljens profil i fråga om duration, kreditrisk och likviditet har anpassats till det kassaflöde som förväntas till följd av de Efsitransaktioner som omfattas av EU-garantin (t.ex. prognostiserade anspråk, intäkter).

4.4. RESULTAT

Resultatet beräknas tidsviktat för att inte påverkas av portföljens storlek, som fortsatte att växa under året.

I ett marknadsklimat som kännetecknades av hälsorelaterad volatilitet och historiskt låg avkastning levererade fonden ett årligt absolut resultat på 1,246 % år 2020. Denna avkastning ligger i linje med det årliga resultatet enligt Efsiriktmärket (1,23 %). Resultatet 2020 för både riktmärket och portföljen berodde till stor del på positiva resultat för kurvan. Med tanke på de historiskt låga nivåerna för avkastningen i EU och USA skulle portföljen och riktmärket kunna påverkas negativt under de kommande åren genom motsatta rörelser i kurvan (dvs. stigande avkastning).

5. BEDÖMNING AV LÄMPLIGHETEN HOS GARANTIFONDENS MÅLBELOPP OCH NIVÅ

De samlade kontrakten inom ramen för Efsi uppgick per den 31 december 2020 till totalt 82,7 miljarder euro och omfattade alla medlemsstater, varav 57,2 miljarder euro undertecknats inom ramen för II-delen (629 transaktioner) och 25,5 miljarder euro inom SMF-delen (792 transaktioner). Detta innebär totalt sett en betydande ökning jämfört med den 31 december 2019, då de samlade kontrakten uppgick till 68,7 miljarder euro. Siffrorna ovan motsvarar de totala belopp som EIB-gruppen tecknat avtal om sedan inrättandet av Efsi, eftersom den utestående exponeringen endast delvis omfattas av EU-garantin inom ramen för Efsi. Den senare beskrivs närmare i följande stycken i detta avsnitt, samt i avsnitt 3 ovan. Den utestående exponeringen i termer av utbetalningar som omfattas av EU-garantin uppgick per den 31 december 2020 till 18,9 miljarder euro (16,5 miljarder euro för II-delen och 2,4 miljarder euro för SMF-delen), en ökning från 18,4 miljarder euro 2019.

EU-budgetens exponering för eventuella framtida betalningar enligt EU-garantin i termer av undertecknade transaktioner (utbetalade och ej utbetalade) uppgick till 24,1 miljarder euro (18,5 miljarder euro för infrastruktur- och innovationstjänsten och 5,6 miljarder euro för delen för små och medelstora företag).

Den utestående utbetalade exponering inom ramen för II-delen som omfattas av EU-garantin var 16,5 miljarder euro, varav 15,2 miljarder euro utgjordes av skuldtransaktioner och 1,3 miljarder euro av transaktioner med kapital likställt med eget kapital.

Om förluster skulle uppkomma till följd av dessa transaktioner (inom II-delen) kommer de att täckas av EU-garantin i enlighet med villkoren i Efsiavtalet. EU-garantin beviljas främst inom ramen för II-delen i form av täckning av den första förlusttranchen på portföljbasis för transaktioner inom II-delens skuldportföljer och egetkapitalportföljer avseende nationella utvecklingsbanker. Inom ramen för II-delens standard-egetkapitalportfölj har EU-garantin formen av en fullständig garanti, under förutsättning att EIB på egen risk och enligt samma villkor investerar lika mycket resurser.

Den utestående utbetalade exponering inom SMF-delen som omfattas av EU-garantin uppgick per den 31 december 2020 till 2,4 miljarder euro, varav 1,7 miljarder euro utgjordes av

garantitransaktioner och 0,7 miljarder euro av egetkapitaltransaktioner[22].

Om förluster skulle uppkomma till följd av transaktionerna inom SMF-delen kommer de i första hand att täckas av InnovFin-garantiinstrumentet för små och medelstora företag, Cosmes lånegarantiinstrument, lånegarantin för de kulturella och kreativa sektorerna samt Easis garantifinansieringsinstrument. Efsis SMF-del ger prioriterad täckning för förluster över EU-bidraget. Genom Efsis kombinationsprodukt täcker Efsi den andra förlusttranchen för transaktionerna efter medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten, medan EIF tillhandahåller den kompletterande prioriterade täckningen av risker. Genom produkten för färdigheter och utbildning i SMF-delen tillhandahåller Efsi en garanti på upp till 80 % av varje undertecknad transaktion.

Vad gäller underavdelningarna i egetkapitalprodukten i SMF-delen kommer alla förluster att täckas proportionellt av EU-garantin inom ramen för Efsi och av EIF, beroende på deras bidrag, som anges i Efsis garantiavtal. Vad gäller egetkapitalproduktens underavdelning 2 kommer InnovFins instrument för egetkapitalfinansiering att täcka den första förlusttranchen. Genom SMF-delens privatkreditprodukt täcker Efsi den första förlusttranchen, och genom SMF-delens åtgärd för utveckling med riskkapital tillhandahålls en fullständig garanti.

Garantifondens målbelopp har fastställts till 35 % av de totala EU-garantiförpliktelserna[23]. Riskbedömningen av de olika produkter som stöds av EU-garantin visar att unionens budget – med detta målbelopp – på det hela taget skulle få ett tillräckligt skydd mot potentiella anspråk på EU-garantin, med hänsyn tagen till återvunna belopp, intäkter och återflöden från EIB:s transaktioner. Därför anses målsatsen på 35 % vara lämplig.

Eftersom EU-garantifonden – som en del av den gemensamma avsättningsfonden sedan januari 2021 – fortfarande är i uppbyggnadsfasen fram till 2022 kommer behovet av komplettering att bedömas först i ett senare skede.

[22] Såsom framgår av EU:s årsredovisning per den 31 december 2020, undantaget garantiavtal vilkas tillgänglighetsperiod startar under 2021.
[23] Se artikel 12.5 i Efsiförordningen.